

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců Mgr. Ondřeje Bartoše a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry ve věci

žalobkyně: **PHARMAWEX s. r. o.**, IČ 4491891
sídlem Novoměstská 960, Chrudim II, 537 01 Chrudim
zastoupen Mgr. Danielem Bartošem, advokátem Bartoš Legal &
Partners s. r. o., se sídlem Bílinská 1147/1, 400 01 Ústí nad Labem

proti
žalovanému **Odvolací finanční ředitelství**
se sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 2. 2022, č. j. 3804/22/5100-41452-706053

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci

1. Žalobkyně se domáhala přezkumu shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým rozhodl o odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Pardubický kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 23. 6. 2021, č. j. 1143379/21/2804-50523-609161. Tímto rozhodnutím bylo podle § 106 odst. 1 písm. e) zákona č. 280/2009, daňového řádu (dále jen „d. ř.“) zastaveno řízení o žádosti žalobkyně ze dne 15. 3. 2021 o prominutí úroků z prodlení s úhradou daně z přidané hodnoty (DPH) za zdaňovací období leden 2020, únor 2020, duben 2020, květen 2020, červen 2020 a červenec 2020. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a rozhodnutí správce daně potvrdil.

II.

Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobkyně se domáhala zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení žalovanému.
3. Žalobkyně se domáhala také zrušení rozhodnutí Finančního úřadu pro Pardubický kraj ze dne 26. 2. 2022, č. j. 206838/21/2804-50523-609161, č. j. 206894/21/2804-50523-609161, č. j. 206902/21/2804-50523-609161, č. j. 206977/21/2804-50523-609161, č. j. 206915/21/2804-50523-609161 a č. j. 206926/21/2804-50523-609161; v tomto rozsahu byla usnesením krajského soudu ze dne 5. května 2022, č. j. 52 Af 10/2022-142, žaloba vyloučena k samostatnému projednání a rozhodnutí. Krajský soud se v dalším řízení nezabýval žalobními body směřujícími k tvrzené nezákonnosti těchto rozhodnutí.
4. Základní žalobní námitka žalobkyně spočívala v tom, že podání ze dne 15. 3. 2021, které správce daně posoudil jako žádost o prominutí příslušenství a takto o ní rozhodl, nebyla novou žádostí, nýbrž šlo o doplnění a shrnutí žádostí předchozích. Tyto žádosti, původně podané ve dnech 26. 11. 2020 a 3. 2. 2021, byly doplněny dalším přípisem ze dne 3. 2. 2021; podání ze dne 15. 3. 2021 pak mělo být „formálním stvrzením rozsahu tohoto doplnění (změny)“. Podání ze dne 15. 3. 2021 tedy podle žalobkyně nebylo samostatnou žádostí o prominutí úroků z prodlení, jak uvádí žalovaný, a to i přes to, že toto podání bylo správcem daně doručeno později, než správce daně vyrozuměl žalobce o rozhodnutích o zamítnutí původních žádostí o prominutí příslušenství DPH. Žalobkyně vznesla i námitku nepřezkoumatelnosti a nicotnosti napadeného rozhodnutí.

III.

Shrnutí vyjádření žalovaného

5. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě poukázal na skutečnost, že v posuzované věci je třeba zabývat se tím, zda správce daně při vydání rozhodnutí o zastavení řízení postupoval v souladu se zákonem. Předmětem přezkumu naopak není zákonnost rozhodnutí ve věci prominutí příslušenství DPH; veškeré námitky směřující do jejich nezákonnosti, včetně námítky nesprávného posouzení podání ze dne 3. 2. 2021, je třeba vypořádat v řízení týkajícím se těchto rozhodnutí, nikoli v právě posuzované věci, pro niž jsou irelevantní. Pokud jde o podání žalobkyně ze dne 15. 3. 2021, pak toto bylo učiněno v době, kdy žalobkyně již byla správcem daně seznámena s tím, že její žádosti o prominutí příslušenství DPH byly pravomocně zamítnuty (rozhodnutí byla vydána dne 26. 2. 2021 a právní moci nabyla dne 1. 3. 2021). Žalovaný poukázal na ustanovení § 73 odst. 4 d. ř., podle něhož platí, že změnit podání, kterým bylo zahájeno řízení, lze pouze

do doby, než je správcem daně vydáno rozhodnutí ve věci. Námitka žalobkyně, že se jednalo o doplnění původních žádostí o prominutí příslušenství k DPH, tak nemůže obstát. Podání tak bylo třeba posoudit jako žádost novou, která však byla nepřípustná s ohledem na ustanovení § 259 odst. 3 d. ř.

IV.

Posouzení věci krajským soudem

6. Krajský soud v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního soudního řádu správního přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) žalobou napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci rozhodl za splnění podmínek § 51 s. ř. s. bez nařízení jednání.
7. Krajský soud se věcí zabýval výlučně vázán rozsahem žalobních námitek (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Napadené rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně v rámci soudního přezkumu posuzoval jako jeden celek (viz např. rozsudek NSS ze dne 30. 8. 2017, č. j. 6 As 22/2017 – 37; ze dne 22. 7. 2016, č. j. 5 As 254/2015 – 27; ze dne 8. 6. 2017, č. j. 9 As 101/2016 – 62).
8. Žaloba není důvodná.
9. Krajský soud neshledal napadené rozhodnutí nicotným. Nicotnost jako kvalifikovaná forma nezákonnosti je spojena s nejtěžšími vadami rozhodnutí. Lze odkázat na závěry odborné literatury: „*Nicotný (nulitní) je správní akt, který trpí natolik intenzivními vadami, že jej vůbec za rozhodnutí ani považovat nelze. Takovými vadami jsou například absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepřislusnost rozhodujícího správního orgánu, zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy (absolutní nedostatek formy, neurčitost, nesmyslnost), požadavek plnění, které je trestné nebo absolutně nemožné, uložení povinnosti nebo založení práva něčemu, co v právním smyslu vůbec neexistuje, či nedostatek právního podkladu k vydání rozhodnutí.*“ (Lichnovský, O. et al., op. cit.). Daňový řád upravuje důvody nicotnosti rozhodnutí v ustanovení § 105 odst. 2; takto je nicotným rozhodnutí, pokud správce daně nebyl k jeho vydání vůbec věcně příslušný, pokud trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným nebo je vydáno na základě jiného nicotného rozhodnutí vydaného správcem daně. Žádná z těchto skutkových podstat na posuzovanou věc nedopadá, a to ani právní neuskutečnitelnost rozhodnutí, k níž směřovaly žalobní námitky; zastavení řízení o žádosti žalobkyně bylo opodstatněné z dále rozvedených důvodů. Námitka nicotnosti tak nemohla být úspěšně vznesena.
10. Krajský soud neshledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným; nelze mu vytýkat ani nesrozumitelnost, ani nedostatek důvodů. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí je vadou natolik závažnou, že by se jí soud musel zabývat z úřední povinnosti i nad rámec uplatněných žalobních námitek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2004, č. j. 5 A 157/2002-35). Je-li totiž správní rozhodnutí nepřezkoumatelné, nelze vůbec věcně posuzovat jeho zákonnost a správnost. Podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud bez jednání zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. Rozhodnutí je srozumitelné, pokud je opřeno o dostatek důvodů, z nichž je zřejmé, proč správní orgán rozhodl tak, jak

je uvedeno ve výroku rozhodnutí. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Krajský soud shledal, že napadené rozhodnutí těmito vadami netrpí, proto námitka nepřezkoumatelnosti není důvodná. Výrok rozhodnutí je zcela srozumitelný, srozumitelně je vymezen předmět řízení a je zřejmé, z jakých důvodů žalovaný dospěl k výrokovému závěru.

11. Ze správního spisu konstatuje krajský soud následující podstatné skutečnosti:
  - 26. 11. 2020 podala žalobkyně žádosti o prominutí úroku z prodlení sděleného platebními výměry ze dne 20. 10. 2020,
  - 3. 2. 2020 učinila žalobkyně vůči správci daně podání, označené jako „Žádost o prominutí úroků z prodlení. Žádost o posečkání. Žádost“,
  - 26. 2. 2021 vydal správce daně rozhodnutí, kterými žádosti žalobce zamítl; tato rozhodnutí byla doručena žalobkyni 1. 3. 2021 a tímž dnem nabyla právní moci,
  - 15. 3. 2021 učinila žalobkyně podání, o jehož povaze se v dané věci vede spor.
12. Napadeným rozhodnutím, resp. rozhodnutím správního orgánu prvního stupně, rozhodoval žalovaný, resp. správce daně ve věci prominutí příslušenství DPH, a to na základě žádosti ze dne 15. 3. 2021. Je třeba přisvědčit žalovanému, že předmětem posouzení v této věci je pouze zákonnost rozhodnutí správce daně a žalovaného o zastavení řízení o žádosti žalobkyně ze dne 15. 3. 2021; naopak předmětem posouzení není obsah podání žalobkyně ze dne 3. 2. 2021, resp. to, v jaké míře k němu správce daně přihlédl při posuzování žádosti o prominutí příslušenství DPH, neboť o tom byla vydána samostatná pravomocná rozhodnutí. Námitky směřující k nedostatečnému zohlednění podání žalobkyně ze dne 3. 2. 2021 tak musejí být vznášeny výlučně v opravných řízeních týkajících se těchto rozhodnutí. Krajský soud nepřehlídí, že tato rozhodnutí byla původně také dotčena podanou žalobou, avšak shora již zmíněným usnesením krajského soudu byla žaloba v jejich rozsahu vyloučena k samostatnému projednání a rozhodnutí. Řízení v této vyloučené věci – jak je stranám i soudu známo – soud usnesením zastavil poté, co žalobkyně vzala žalobu zpět.
13. Rozhodnutí Finančního úřadu pro Pardubický kraj ze dne 26. 2. 2022, č. j. 206838/21/2804-50523-609161, č. j. 206894/21/2804-50523-609161, č. j. 206902/21/2804-50523-609161, č. j. 206977/21/2804-50523-609161, č. j. 206915/21/2804-50523-609161 a č. j. 206926/21/2804-50523-609161 tak nebyla žádným způsobem odklizená. Nestalo se tak ani na základě rozhodnutí soudu, ani na základě případného rozhodnutí v přezkumném řízení, které žalobkyně svým podnětem iniciovala, k němuž však žalovaný důvody neshledal. Krajský soud proto vychází z toho, že jsou zde tato pravomocná rozhodnutí o zamítnutí žádosti o prominutí příslušenství DPH, nadaná presumpcí zákonnosti a správnosti.
14. Ve světle tohoto závěru pak stěžít může obstat tvrzení žalobkyně, že její podání ze dne 15. 3. 2021 nebylo novou žádostí, ale pouze doplněním či shrnutím předchozí procesní argumentace. Nelze přehlédnout skutečnost, že toto podání učinila žalobkyně 2 týdny poté, co jí byla doručena a právní moci nabyla rozhodnutí o zamítnutí původních žádostí o prominutí příslušenství k DPH. Žalobkyně tedy neměla důvod se domnívat, že případné rozvinutí, doplnění, shrnutí své argumentace může mít ještě nějaký procesní účinek, když řízení byla pravomocně ukončena. Tomu, že žalobkyně považovala podání v rozsahu

prominutí příslušenství k DPH za novou žádost, nasvědčuje i to, jakým způsobem je podání rubrikováno („*Doplnění žádosti o posečkání. Žádost o prominutí úroků z prodlení*“) a následně v příslušné pasáži formulováno („*tímto doplňujeme žádost o posečkání úhrady daně z přidané hodnoty ze dne 2. 2. 2021 v rozsahu daňových nedoplatků klienta za zdaňovací období prosinec 2020 a leden 2021. Dále s tímto podáním spojujeme i žádost o prominutí úroků z prodlení, jakožto příslušenství daně z přidané hodnoty, za období leden až prosinec 2020.*“). Tedy v rozsahu prominutí příslušenství DPH se žalobkyně nevyjadřovala v tom směru, že by její žádost měla být doplněním (upřesněním, shrnutím) žádosti původní. No a konečně, i kdyby tomu tak bylo, nebylo by takové doplnění možno připustit pro procesní překážku zakotvenou v § 73 odst. 4 d. ř., kdy žádost, o niž již bylo pravomocně rozhodnuto, měnit nelze.

15. Správce daně a žalovaný tak žádost správně posoudili jako žádost novou. Správně na tuto žádost aplikovali § 259 odst. 3 d. ř., podle něhož byla-li žádost o prominutí daně nebo příslušenství daně zamítnuta, lze novou žádost podat nejdříve po 60 dnech ode dne oznámení zamítavého rozhodnutí. Následně postupovali podle § 106 odst. 1 písm. e) d. ř., podle něhož správce daně rozhodnutím řízení zastaví, jestliže nelze v řízení pokračovat z důvodů, které stanoví zákon. Pro doplnění krajský soud uvádí, že vzhledem k tomu, že správce daně a žalovaný vyhodnotili podání žalobkyně jako novou žádost, bylo řízení zastaveno podle § 106 odst. 1 písm. e) d. ř. s odkazem na § 259 odst. 3 d. ř. Pokud by podání bylo vyhodnoceno jako doplnění či změna předchozí žádosti, bylo by na místě zastavit řízení podle § 106 odst. 1 písm. X d. ř. s odkazem na § 73 odst. 4 d. ř. Praktický dopad do právní sféry žalobkyně by byl ovšem v obou případech stejný.
16. Krajský soud konstatuje, že shora uvedené posouzení věci žalovaným i správcem daně je správné, a pro stručnost odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí i odůvodnění rozhodnutí správce daně. Není totiž smyslem soudního přezkumu znovu podrobně opakovat tutéž argumentaci, proto se soud může v případě shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění (srov. např. odůvodnění rozsudku NSS ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 85/2005-130 publikovaný pod číslem 10350/2007 Sb. NSS, či rozsudky rozšířeného soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86 a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012-47, všechny dostupné na www.nssoud.cz; obdobně srov. také nález ústavního soudu ze dne 10. 11. 2020, sp. zn. III. ÚS 1889/20).

V.

Závěr a náklady řízení

17. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
18. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 15. srpna 2022

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu